

РЕШЕНИЕ

№ 462

гр. Перник, 23.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: МЕТОДИ КР. ВЕЛИЧКОВ

при участието на секретаря КАТЯ ХР. СТАНОЕВА
като разгледа докладваното от МЕТОДИ КР. ВЕЛИЧКОВ Гражданско дело
№ 20211700100330 по описа за 2021 година

Предявеният иск е с правно основание чл. 432, ал.1 вр. с чл. 409 от КЗ .

По съображения изложени в исковата молба и след конкретизация, извършена с молба вх. № 3497 от 28. 07. 2021г. /л.45/, ищцата И.Г. В., моли да бъде осъден ответникът Застрахователна компания ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД да й заплати сумата в размер на 26 000лв., който иск е предявен като частичен от сумата 40 000лв., представляващи обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди – шок, болки, страдания, неудобства и цялостна отпадналост на организма, в резултат на ПТП станало на 27. 05. 2020г., около 09.45ч., в гр. ***, кв. „****“, по път I-6, на 76+650км., между товарен автомобил марка „Ивеко“, модел „Е 15“, с ДК № ***, управляван от В. К. Л. и спрелия в лентата за принудително спиране /аварийната лента/, лек автомобил марка „Форд“, модел „Фиеста“ с ДК № ***, с водач Н.Т.В., в който тя се е намирала на предна дясна седалка, въз основа на наличие на застраховка „Гражданска отговорност“ № *** на товарния автомобил, с дата на валидност от 08. 04. 2020г. до 07. 04. 2021г., ведно със законните лихви за забава, считано от датата на депозиране на претенцията към ответното дружество – 26. 08. 2020г. до окончателното изплащане, както и да й бъдат присъдени направените по делото разноски.

Ответникът признава единствено обстоятелството, че товарен автомобил марка „Ивеко“, модел „Е 15“, с ДК № ***, е имал с дружеството наличие на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ № *** на товарния автомобил, с дата на валидност от 08. 04. 2020г. до 07. 04. 2021г.

Оспорва изцяло исквете по основание и като завишени по размер :

Твърди, че не е налице виновно поведение на водача на товарния автомобил за настъпването на произшествието.

Оспорва твърденията за механизма на настъпилото ПТП.

Твърди, че към момента на процесното ПТП ищцата е била без предпазен обезопасителен колан, което е единствената причина за настъпването на травми по нея при произшествието – пълно самоувреждане. Евентуално навежда довод, че липсата на поставен обезопасителен колан от ищцата, води до съпричиняване на вредоносния резултат.

Оспорва, че в резултат на процесното ПТП ищцата е претърпяла описаните от нея травми в исковата молба.

Твърди, че по отношение на ищцата не е проведено лечение, съобразно добрите медицински практики, като описаните в исковата молба силни болки са предизвикани от неправилно извършено лечение и медицинска интервенция в болницата, както и от неправилно проведено от ищцата домашно лечение.

Оспорва твърденията на ищцата за неимуществени вреди относно техния интензитет и проявление, както и за периода през който са търпени, както и че обосновават такова претендирано обезщетение.

Оспорва иска за присъждане на лихви като недължим.

Оспорва размера на претендираното обезщетение.

В условията на евентуалност, моли дължимото обезщетение да бъде намалено съразмерно, поради съпричиняване от страна на ищцата на настъпилия вредоносен резултат.

Пернишкият окръжен съд след като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 12 и чл. 235, ал.2 от ГПК, приема за установено следното :

Съдът намира, че исковата молба е редовна. Същата е предявена от

активнолегитимирана страна, имаща правен интерес. Налице са положителните процесуални предпоставки за предявяването на иска - ищцата е предявила писмена застрахователна претенция /искане/ по смисъла на чл. 432, ал.1 от ТЗ вр. с чл. 380 ТЗ да ѝ бъде изплатено обезщетение за увреждането, като самата писмена претенция не е представена от ищцата по делото. Във връзка с нея е водена кореспонденция, частично представена по делото /л.35, 36 и 37/, от която е видно, че електронно съобщение от 14 май 2021г. дружеството е предложило обезщетение за претърпените неимуществени вреди от И. В., в размер на 4000лв., а с последващо електронно съобщение от 18. май 2021г. е увеличило обезщетението в размер на 6000лв. На същата дата адвокат И.Л. е изпратила електронно съобщение до дружеството, което също не е приложено, но явно не се е съгласила с така предложеното обезщетение в размер на 6000лв.

Следователно не са налице данни за наличие на отрицателни процесуални предпоставки, нито за липса на положителни процесуални предпоставки, водещи до погасяване правото на иск. Касае е се за спор, между процесуално правоспособни и дееспособни правни субекти, който е подведомствен на Пернишкия окръжен съд и същият се явява родово и местно компетентен да го разгледа. Следователно исковата молба е процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

На 27. 05. 2020г., около 09.45ч., в кв. „***“, в гр. ***, Н.Т.В. управлявал лек автомобил „Форд“, марка „Фиеста“, с ***, по път I-6, в посока от гр. ***, към гр. ***. Там движението се осъществявало в две отделени с мантинела между тях платна – едното в посока от гр. *** към гр. ***, в което се движел лекия автомобил, управляван от В., а другото в посока от гр. *** към центъра на гр. ***. Еднопосочното платно, в което шофирал В., било с две ленти за движение с прекъсната осева линия помежду тях, всяка от които с ширина от 3,7м., като същият се движел в дясната лента. На предната дясна седалка до съпруга си се возела ищцата И. В.. Водачът В. имал проблем с простата и необходимост да се изпикае. Същият спрял автомобила плътно вдясно до банкета, излязъл от автомобила, заобиколил го и вече бил на тротоара. В това време в същата посока на спрелия автомобил, в дясната лента, със скорост близо до 60 км./ч. се движел товарен автомобил „Ивеко Е15“ с рег. № ***, управляван от свидетеля В. К. Л.. Последният възприел отдалеко престояващия лек автомобил „Форд Фиест“, подал ляв мигач и започнал да се

преустроява в лявата лента. На разстояние от около 30-40м. от престоиващия автомобил, внезапно се спукала предна дясна гума на товарния автомобил, в следствие на което „Ивеко Е15“ с рег. № *** загубил надлъжна устойчивост и поел в посока на спуканата гума – напред и в дясно. Водачът Л. веднага натиснал спирачката и със натисната спирачка товарния автомобил ударил отзад - отздад в ляво, лекия автомобил „Форд Фиеста“, който от удара в задната му част, рязко се преместил напред. При това рязко преместване, седящата на предната дясна седалка И. В. рязко променила наклона на тялото си – първоначално напред, а после назад /камшичен удар/, при което ударила с гърба си облегалката на седалката и тя се счупила, а тя останала лежаща по гръб. От това ПТП ищцата е изпитвала много силни болки в областта на гръдния кош.

На Л. бил съставен административен акт от пристигналата пътна полиция, въз основа на който му била наложена глоба от 20лв. и впоследствие той платил същата.

Горната фактическа обстановка се установява от констативен протокол № *** от мл. автоконтрольор Б.С.А. дежурен ПТП, при сектор ПП при ОД на МВР - Перник, досъдебно производство № 291 / 2020г. по описа на Първо РУ гр. Перник, /прокурорска преписка рег. № 1628 / 2020г. по описа на Районна прокуратура – Перник/, от заключението на съдебно – автотехническа експертиза на вещото лице инж. В.Л., което съдът изцяло възприема, неоспорено от страните, както и от свидетелските показания на В. К. Л. и частично от косвените свидетелски показания на Р.Й.Б. – всичките кореспондиращи помежду.

С оглед изложеното Пернишкият окръжен съд намира, че водачът В. К. Л. е нарушил разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП, тъй като при максимално разрешена скорост в населено място от 50 км. /ч., се е движел с близо 60 км.ч., както и на чл.20, ал.2 от ЗДвП, тъй като управлявал тежкотоварен автомобил с такава скорост, че не е успял да спре от разстояние около 30-40м. до спрелия лек автомобил, поради което същият е виновен за причиняването на това ПТП.

Ищцата била транспортирана с екип на „Спешна помощ“ до „Спешно отделение към МБАЛ „****“ гр. ***, където след й била оказана първа помощ. По настояване на нейната внучка същия ден тя била откарана в МБАЛ „****“

гр. ***. На 27. 05. 2020г. била приета в отделението по ортопедия и траматология, с диагноза „Множествени счупвания в областта на гръдната част на гръбначния стълб, закрито.“ Впоследствие от рентгеновата снимка се установило, че тя има **три счупени ребра вляво – 5-то, 6-то и 7-мо**. Там й били извършвани вливания от системи /инфузии/ на медикаменти и обезболяващи и поставени инжекции. Тъй като В. имала хипертония и хипертонично сърце без (застойна) сърдечна недостатъчност и от допълнителния стрес от претърпяното ПТП, се наложило да 30. 05. 2020г. да постъпи в отделението по кардиология към същата болница. Там била приета с диагноза „Изострена хронична застойна сърдечна недостатъчност 3 ф.к. . Хипертонична болест на сърцето 2ст. Надкамерна екстрасистолия. **Състояние след гръдна травма**“. Там тя приемала Фурантрил, Бизопролол, Ко-Амлеса, Паратрамол, Ксанакс. Била изписана на 02. 06. 2020г. Общият ѝ престой в болницата е 6 дни. През това време е изпитвала силни болки от счупените ребра, допълнително усложнени от влошеното ѝ кардиологично състояние и имала ограничени движения. Изпитвала болки при всяко вдишване и издишване. Била обслужвана в леглото в санитарно и хигиенно отношение и при преобличане от медицинските сестри.

След изписването ѝ била на домашно лечение – на постелен, щадящ режим и да извършва дихателна гимнастика, като по делото няма данни тези предписания да не се били изпълнени. Първоначално също била обслужвана на леглото в санитарно и хигиенно отношение от нейната дъщеря, завърнала се спешно от чужбина – свидетелката Р.Н.Т.. Впоследствие болките започнали да намаляват по интензитет, а с помощта на дъщеря си, В. се изправяла от леглото, първо в седнало положение, а после и да ходи. За около 1 – 2 месеца тя се възстановила, но все още продължавала да изпитва по – слаби болки в областта на гръдния кош. Не можела да вдига тежко, да готви и други ежедневни дейности. За окончателното ѝ възстановяване били необходими три месеца. Към момента на прегледа се оплаквала от болки в гръдния кош при промяна на времето, а иначе била напълно възстановена от травмата на гръдния кош. И към настоящия момент изпитва страх от автомобили и се вози само при своята внучка – свидетелката Р.Й.Б..

Горната фактическа обстановка се установява от приложените към исковата молба писмени доказателства, от заключението на съдебно – медицинската експертиза на вещото лице д-р К.Ч. и от устните обяснения на

вещото лице, дадени в с.з. на 26. 10. 2021г. както и от свидетелските показания на Р.Н.Т. и Р.Й.Б., всичките кореспондиращи помежду си.

По делото е прието за безспорно наличието на застрахователно правоотношение по застраховка гражданска отговорност на автомобилистите на товарен автомобил марка „Ивеко“, модел „Е 15“, с ДК № ***, по валидна застраховка „Гражданска отговорност“ № ***, с дата на действие от 08. 04. 2020г. до 07. 04. 2021г., респективно действаща към деня на процесното ПТП на 27. 05. 2021г.

От правна страна. Наличието на застраховка гражданска отговорност на т. а. марка „Ивеко“, модел „Е 15“, с ДК № ***, по валидна застраховка „Гражданска отговорност“ № ***, с дата на действие от 08. 04. 2020г. до 07. 04. 2021г., действаща и към деня на процесното ПТП на 27. 05. 2020г., дава основание да се реализира отговорността на застрахователното дружество за обезщетението за неимуществените вреди, претърпени от ищцата,

По отношение размера на неимуществените вреди. Изхождайки от разпоредбата на чл. 52 ЗЗД, от тези на раздел II от ПП на ВС на РБ-я № 4 от 23. 12. 1968г., от възрастта на пострадалата – на ** години, към датата на процесното ПТП и съпътстващите я заболявания, от характера на уврежданията – три счупени ребра, от обстоятелството, че е провеждано само консервативно болнично лечение, без интервенции, а впоследствие и домашно такова, от обстоятелството, че се е възстановила общо за три месеца, от много силните болки и страдания, които е почувствала при удара и в следващия около 1 месец – при всяко вдишване и издишване, както и по - слабите болки в последващото време, за период от почти от 2 месеца, от неудобствата, които е изпитвала в хигиенно – санитарно отношение, от обстоятелството, че сега същата е възстановена напълно, но все още изпитва страх да се вози в автомобил при други водачи освен нейната внучка, както и изхождайки от размера на минималната работна заплата за страната към датата на увреждането - 610 лв. и към настоящия момент - 650 лв., Пернишкият окръжен съд намира, че сумата от 20 000лв. би обезщетила справедливо И. В. за претърпените от нея неимуществени вреди.

Видно от заключението на вещото лице д-р К.Ч. и от устните обяснения, дадени в съдебно заседание, както и от косвените свидетелски показания на Р.Й.Б., уврежданията по В. са причинени именно от поставения

обезопасителен колан и именно това я е спасило от по – тежки увреждания или смърт.

Отделно, видно от заключението на вещото лице инж. Л., при престой на лекия автомобил „Форд Фиест“ тя не е била длъжна да е с поставен обезопасителен колан.

Следователно възраженията на ответното дружество за съпричиняване на вредоносния резултат са неоснователни.

Ответното застрахователно дружество следва да бъде осъдено да заплати на ищцата сума в размер на 20 000лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди.

По отношение лихвите за забава. Съдът намира, че сумата 20 000лв. следва да бъде присъдена ведно със законните лихви за забава считано от датата на постановяване на отказа от страна на адвоката – пълномощник на ищцата – 18. 05. 2021г. до окончателното изплащане на сумата.

Искът, с който се претендира присъждане на сума над 20 000лв. до 26 000лв., като обезщетение за претърпени неимуществени вреди, който иск е предявен като частичен от иск в размер на 40 000лв., както и в частта с която се претендират лихва за забава от датата на депозиране на заявлението за изплащане на застрахователно обезщетение /която дата не е установена по делото/ до 18. 05. 2021г. следва да се отхвърли като неоснователен.

Ищцата не е направила разноси пред настоящата инстанция.

Ответното дружество е направило разноси в размер на 330лв., от които – 150лв. възнаграждение за съдебно – медицинската експертиза на вещото лице д-р Ч., 150лв. възнаграждение за вещото лице инж. Л. по съдебно – автотехническата експертиза и 30лв. възнаграждение за явяване на свидетел. Тъй като същото е било представлявано от юрисконсулт С., то има право на основание чл. 78, ал.1 8, вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ вр. с чл. 25, ал.2 от Наредбата за правната помощ на юрисконсултско възнаграждение в размер на 450лв. На основание чл. 78, ал.3 от ГПК, съразмерно на отхвърлената част от исковете, ищцата следва да бъде осъдена да заплати на ответното дружество сумата 76,15лв. разноси и 103,84лв. юрисконсултско възнаграждение – общо 179,99лв.

Тъй като ищцата е освободена от заплащане на държавни такси и

разноски, на основание чл.78, ал.6 от ГПК ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати по сметка на Пернишкия окръжен съд сумата 300лв. разноски за вещите лица д -р Ч. и инж. В. /по 150лв. за всяко вещо лице, изплатени им от бюджета на съда/ и сумата 800лв. държавна такса, ведно със законните лихви за забава на държавни вземания, считано от датата на влизане на решението в сила до окончателното изплащане.

Водим от гореизложеното и същия смисъл, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД, с ЕИК 12130788, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Симеоновско шосе“ № 67а, да заплати на И.Г. В., с ЕГН *****, сумата в размер на **20 000лв.**, който иск е предявен като частичен от сумата 40 000лв., представляващи обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди – шок, болки, страдания, неудобства и цялостна отпадналост на организма, в резултат на ПТП станало на 27. 05. 2020г., около 09.45ч., в гр. ***, кв. „****“, по път I-6, на 76+650км., между товарен автомобил марка „Ивеко“, модел „Е 15“, с ДК № ***, управляван от В. К. Л. и спрелия в дясната лента, лек автомобил марка „Форд“, модел „Фиеста“ с ДК № ***, в който тя се е намирала на предна дясна седалка, въз основа на наличие на застраховка „Гражданска отговорност“ № *** на товарния автомобил, с дата на валидност от 08. 04. 2020г. до 07. 04. 2021г., ведно със законните лихви за забава, считано от датата на изпращане на отказа към ответното дружество – 18. 05. 2021г. до окончателното изплащане,

като за горницата над 20 000лв. до 26 000лв., предявени като частичен иск от сумата 40 000лв., както и за периода в който се претендират лихви за забава от датата на предявяване на застрахователната претенция пред ответното дружество до 18. 05. 2021г. - отхвърля иска като неоснователен.

ОСЪЖДА И.Г. В., с ЕГН *****, да заплати на ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД, с ЕИК 12130788, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Симеоновско шосе“ № 67а, сумата **179,99лв.**, представляваща направените от дружеството разноски пред Пернишкия окръжен съд, съразмерно с отхвърлената част от иска.

ОСЪЖДА ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД, с ЕИК 12130788, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Симеоновско шосе“ № 67а, да заплати по сметка на Пернишкия окръжен съд **сумата 300лв. разноски** за вещи лица и **сумата 800лв. държавна такса**, ведно със законните лихви за забава на държавни вземания върху двете суми, считано от датата на влизане на решението в сила до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА И.Г. В., с ЕГН *****, да заплати на ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД, с ЕИК 12130788, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Симеоновско шосе“ № 67а, **сумата 179,99лв.**, представляваща направените от дружеството разноски пред Пернишкия окръжен съд, съразмерно с отхвърлената част от иска.

Решението може да се обжалва пред Софийския апелативен съд, в двуседмичен срок от датата на връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Перник: _____